

متن پرسش

سلام علیکم: وظیفه مان در حد ابشار و انذار است. حال اگر ما بیش از وظیفه مان عمل کنیم آیا کار مطلوب و درستی انجام داده ایم؟ مثلا اگر دوستان دچار منکری (مثلا غیبت کردن است) اگر ما به او بگوییم عملش خلاف حکم خداست به وظیفه عمل کرده ایم ولی ممکن است ما به جهت دوست داشتن او با معرفی کتابها و همچنین صحبت کردن با او و نشان دادن راهکار عملی رها شدن از غیبت ایشان را تا رها شدن کامل از این گناه یاری کنیم و یا ما در مسائل اعتقادی دوستان و طبقه ای نداریم و خودش باید دنبال علم آموزی برود، ولی ممکن است ما در دوستان استعداد معنوی ببینیم و خودمان از محضر علمای ربانی مواردی آموخته باشیم که می دانیم اگر به ایشان در چندین جلسه توضیح دهیم کمک زیادی به ایشان برای جهت گیری زندگی توحیدی و آشنایی با ان عالم ربانی کرده ایم. با دو مورد بالا که مثال زدم آیا کارهای خارج از وظیفه هم دارای ارزش هستند؟ ۲. همان طور که مراجع می فرمایند امر به معروف و نهی از منکر در واجبات و محرمات است. حال امر به مستحب و نهی از مکروهات که واجب نیست و همچنین امر به اخلاقیات (غیر واجب) و نهی از مذمومهای اخلاقی (غیر حرام) که وظیفه مان نیست دارای اجر و ثواب هست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این نمونه هایی که می فرمایید همه، صورت کمال یافته ی انذار و تبشیر است ۲- این که می فرمایند امر به معروف و واجبات و محرمات، واجب است یعنی اگر بتوان انجام داد، ترک آن حرام است ولی این بدان معنا نیست که تذکر در امور مستحب ثواب خود را نداشته باشد. موفق باشید